

ΕΤΟΣ 71ον

30 Απριλίου 2023

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 18 (3648)

Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

Στήν σημερινή αποστολική περικοπή περιγράφεται μέ ἀφοπλιστική ειλικρίνεια καί ἀπλότητα ἕνα ζήτημα πού προέκυψε μεταξύ τῶν πιστῶν τῆς πρώτης ἐκκλησιαστικῆς Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων. Συγκεκριμένα, ἐξ αὐτῶν οἱ Ἑλληνιστές ἄρχισαν νά παραπονούνται ἐναντίον τῶν Ἑβραίων μέ τό αἰτιολογικό ὅτι στήν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων παραμερίζονταν οἱ χῆρες τους.

Ἑλληνιστές ἦταν οἱ Ἰουδαῖοι πού εἶχαν γεννηθεῖ ἐκτός Παλαιστίνης καί μιλοῦσαν τήν ἑλληνική γλῶσσα. Ἑβραῖοι ἐννοοῦνται οἱ Ἰουδαῖοι πού εἶχαν γεννηθεῖ στήν Παλαιστίνη καί μιλοῦσαν τήν ἀραμαϊκή. Πολλοί καί ἀπό τίς δύο μερίδες προσήλθαν στόν Χριστιανισμό, πιθανώτατα ὅμως περισσότεροι ἦταν οἱ Ἑβραῖοι, παρά τήν ἀντίσταση πού συναντοῦσε τό Εὐαγγέλιο ἀνάμεσα στούς Ἰουδαϊκοὺς κύκλους.

Ἄν καί οἱ πρῶτοι χριστιανοὶ ζοῦσαν μίαν ἀδιάκοπη τροφοδοσία τῆς ὑπάρξεώς τους μέ τήν «καινή ζωή», τήν ὁποία προσέφερε ὁ Ἀναστάς Κύριος καί μετεῖχαν «ἐν ἀφελότητι καρδίας» στίς εὐχαριστιακές Συνάξεις, ὅμως δέν ἔλειπαν καί οἱ μεταξύ τους δυσκολίες καί οἱ πειρασμοί. Ἐδῶ πρέπει νά ὑπογραμμίσουμε ὅτι οὔτε ἦταν οὔτε ἐγίναν ἀμέσως τέλειοι οἱ πρῶτοι πιστοί. Ἀγωνίζονταν καί προσπαθοῦσαν νά βαδίζουν πρὸς τήν τελειότητα, ἡ ὁποία εἶναι ἀτελεύτητη. Ἐπομένως, στόν ἀγῶνα τους αὐτόν ἦταν φυσικό νά ἐκδηλωθοῦν ἀδυναμίες καί νά συμβοῦν δυσάρεστα ἐπεισόδια, μέ κίνδυνο νά διαρραγεῖ ἡ ἐν Χριστῷ ἀγάπη καί ἐνότητα. Ἡ παραπάνω διαφωνία τῶν δύο πλευρῶν πρέπει νά εἶχε λάβει διαστάσεις, γι' αὐτό οἱ Ἀπόστολοι φρόντισαν ἐγκαίρως νά λάβουν τά κατάλληλα μέτρα γιά τήν ἐπίλυσή της.

Θεώρησαν δέ ὅτι θά ἦταν λάθος νά ἀφήσουν τό κήρυγμα τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ καί νά ἀσχολοῦνται οἱ ἴδιοι μέ τό συσσίτιο. Ἔτσι, ζήτησαν ἀπό τοὺς πιστοὺς νά ἐπιλέξουν ἑπτὰ ἄνδρες ἀπὸ ἀνάμεσά τους, μέ καλή φή-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Πράξ. ζ' 1-7)

Ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν ἐγένετο γογγυσμὸς τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς Ἑβραίους, ὅτι παρεθεωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ καθημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώδεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν εἶπον· οὐκ ἀρεστὸν ἐστὶν ἡμᾶς καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ διακονεῖν τραπέζαις. Ἐπισκέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἀνδρας ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἐπτά, πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας ταύτης· ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ λόγου προσκαρτερήσομεν. Καὶ ἤρρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον παντὸς τοῦ πλήθους· καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἀνδρα πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος Ἁγίου, καὶ Φίλιππον καὶ Πρόχορον καὶ Νικάνορα καὶ Τίμωνα καὶ Παρμενᾶν καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχέα, οὓς ἔστησαν ἐνώπιον τῶν ἀποστόλων, καὶ προσεζάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἠῤῥζανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ σφόδρα, πολὺς τε ὄχλος τῶν Ἰουδαίων ὑπήκουον τῇ πίστει.

μη, «πλήρεις Πνεύματος Ἁγίου καὶ σοφίας» (Πράξ. 6,3), πρὸς τοὺς ὁποίους ἐν συνεχείᾳ οἱ Ἀπόστολοι ἀνέθεσαν, κατόπιν προσευχῆς καὶ ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τους, τὴν διακονία τοῦ φιλανθρωπικοῦ ἔργου, ὥστε ἐκεῖνοι νὰ ἀφιερωθοῦν ἀποκλειστικά στὴν προσευχή καὶ τὸ ἔργο τοῦ κηρύγματος.

Φιλανθρωπία

Εἶναι γνωστό ὅτι ἐξαρχῆς ἡ Ἐκκλησία ἐπέδειξε ἰδιαίτερο φιλανθρωπικό ἐνδιαφέρον ὄχι μόνον ὑπὲρ τῶν χηρῶν, ἀλλὰ γενικώτερα πρὸς κάθε ἄνθρωπο πού βρισκόταν σὲ δυσχέρεια. Καί τοῦτο, διότι φιλανθρωπία, στὴν Ἐκκλησία σημαίνει νὰ ἐνδιαφέρεσαι γιὰ τίς ἀνάγκες τῶν συνανθρώπων σου τόσο τίς πνευματικές, ὅσο καὶ τίς ὑλικές, ἐμπνεόμενος ἀπὸ τὴν ἀνείκαστη θεία Ἀγάπη.

Ὅταν ἡ Ἐκκλησία προσφέρει φιλανθρωπία, φανερώνει τὴν παρουσία τοῦ Κυρίου μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ κυκλοφορεῖ καὶ ζωογονεῖ τὴν ἀνθρώπινη ὑπαρξη. Ἀκόμη φανερώνει ὅτι ὁ Χριστὸς ἀποκαλύπτεται στὸ πρόσωπο κάθε συνανθρώπου, τὸ ὁποῖο ἔχει τιμηθεῖ μὲ τὴν ἀνεκτίμητη ἀξία τῆς εἰκόνας τοῦ Θεοῦ, καὶ ὅτι ὑφίσταται πραγματικὴ κοινωνία, ἐνότητα καὶ σύμπνοια ἀνάμεσα στοὺς ἀνθρώπους· γεγονός πού συμβάλλει ἐν τέλει στὴν ἐν Χριστῷ μεταμόρφωση τῶν διαπροσωπικῶν σχέσεων καὶ τὴν ἐπικράτηση τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀλήθειας. Γι' αὐτὸ τονίζει ὁ ἱερός Χρυσόστομος ὅτι ἀληθινὰ φιλάν-

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Τίς ἡμέρες ἐκεῖνες, καθὼς μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, ἄρχισαν νὰ παραπονοῦνται οἱ ἑλληνόφωνοι ἐναντίον τῶν ἐντόπιων ἐβραιοφώνων πιστῶν, μέ τό αἰτιολογικό ὅτι στήν καθημερινή διανομή τῶν τροφίμων παραγκωνίζονταν οἱ χῆρες τους. Τότε οἱ δώδεκα ἀπόστολοι προσκάλεσαν ὅλους τοὺς μαθητές καί εἶπαν: Δέν εἶναι σωστό νά ἀφήσουμε ἐμεῖς τόν λόγο τοῦ Θεοῦ καί νά ἀσχολούμαστε μέ τό συσσίτιο. Ἐπιλέξατε λοιπόν, ἀδελφοί, ἑπτὰ ἄνδρες ἀπό σᾶς, πού ἔχουν καλή φήμη καί εἶναι πλήρεις Πνεύματος ἀγίου καί σοφίας, τοὺς ὁποίους δά ἐγκαταστήσουμε σέ αὐτό τό ἔργο, ἐνῶ ἐμεῖς δά ἀφοσιωθοῦμε στή λατρεία καί στό λειτούργημα τοῦ κηρύγματος. Ὁ λόγος αὐτός τῶν ἀποστόλων ἄρесе σέ ὅλο τό πλῆθος, καί ἐξέλεξαν τόν Στέφανο, ἄνδρα πλήρη πίστεως καί ἀγίου Πνεύματος, καί τόν Φίλιππο, τόν Πρόχορο, τόν Νικάνορα, τόν Τίμωνα, τόν Παρμενά καί τόν Νικόλαο, προσήλυτο ἀπό τήν Ἀντιόχεια, τοὺς παρουσίασαν δέ στοὺς ἀποστόλους, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ προσευχήθηκαν, τοὺς χειροθέτησαν. Καί ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ διαδιδόταν καί μεγάλωνε ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν πάρα πολύ στά Ἱεροσόλυμα, ἐνῶ πάρα πολλοὶ Ἰουδαῖοι ἀποδέχονταν τήν πίστη.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

θρωπος δέν εἶναι αὐτός πού πληγώνει καί ἔπειτα θεραπεύει, ἀλλά ἐκεῖνος πού θεραπεύει αὐτούς πού πληγώθηκαν ἀπό ἄλλους.

Ἐπομένως τά ἔργα ἀγάπης γιά τήν Ἐκκλησία δέν ἔχουν τόν χαρακτηρισμό μόνο τῆς κοινωνικῆς πρόνοιας, ἀλλά ἐκφράζουν τήν ζωντανή πίστη καί τήν ἔμπρακτη ἀγάπη ἐκείνων πού τά ἐξασκοῦν. Θεμελιώνονται δέ στήν φιλανθρωπία πού ἐπιδεικνύει ὁ Θεός πρός τόν ἄνθρωπο· δηλαδή στήν ἐνανθρώπιση, τήν σταύρωση, τήν Ἀνάσταση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ χάριν τῆς σωτηρίας «παγγενοῦς τοῦ Ἀδάμ», ὀλόκληρου τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Οἱ ἅγιες Μυροφόρες Γυναῖκες καί οἱ κηδευτές τοῦ Κυρίου πού τιμοῦμε σήμερα, εἶναι μάρτυρες αὐτῶν τῶν σωτηριωδῶν γεγονότων, τά ὁποῖα συγκροτοῦν τόν θεσμό τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ μαρτυρία τους αὐτή ἴσως εἶναι καί ἡ οὐσιαστικώτερη πράξη φιλανθρωπίας, γιατί ἀφενός μᾶς ἀποκαλύπτει τήν ἀλήθεια περί τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας Του καί ἀφετέρου μᾶς διδάσκει ἔμπράκτως τήν τόλμη τῆς θυσιαζόμενης ἀγάπης πρός τόν Θεό καί τόν ἄνθρωπο. Ἀξιζεῖ λοιπόν νά καταβάλλουμε καί ἐμεῖς κάθε προσπάθεια γιά νά ἀκολουθοῦμε τά ἴχνη τους, σέ μιά ἐποχή μάλιστα ὅπου περισσεύουν ἡ ἀτολμία καί ἡ δειλία, ἡ ἀτομικότητα καί ὁ ἐγωισμός.

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

30 Ἀπριλίου 2023: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων μυροφόρων γυναικῶν, ἔτι δέ Ἰωσήφ τοῦ ἐξ Ἀριμαθαίας καί τοῦ νυκτερινοῦ μαθητοῦ Νικοδήμου». Ἰακώβου ἀποστόλου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου († 44). Κλήμεντος ὁσίου, Δονάτου ἐπισκόπου Εὐροίας, Ἀργυρῆς νεομάρτυρος († 1725).

Ἔηχος: β΄ - Ἐωθινόν: Δ΄ - Ἀπόστ.: Πράξ. στ΄ 1-7 – Εὐαγγ. Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄ 8.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Μαΐου, τοῦ Παραλύτου.

Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε΄ 1-15.

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΛΑΣΙΟΥ Ι. ΦΕΙΔΑ

Ὄμοτ. Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΠΙΣΤΕΩΣ

Φύση καί ιδιότητες τῆς Ἐκκλησίας

(Α΄ ἔκδοση, σχῆμα 17x24)

Νέα ἔκδοση τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ

Ἡμερολόγιον τοῦ Μητροπολίτου Ἐδέσσης Πέλλης Διονυσίου (†)

(Σχῆμα 16x23 [σκληρόδετο], σελ. 384)

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπληρώσεως ἑκατό ἐτῶν ἀπό τήν Μικρασιατική καταστροφή, κατόπιν προτάσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐδέσσης, Πέλλης καί Ἀλμωπίας κ. Ἰωήλ καί Συνοδικῆς Ἀποφάσεως, ἡ Ἀποστολική Διακονία ἐξέδωσε τό Ἡμερολόγιο τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἐδέσσης καί Πέλλης Διονυσίου Παπανικολόπουλου, ὁ ὁποῖος συμμετεῖχε στούς Βαλκανικούς Πολέμους καί στήν Μικρασιατική Ἐκστρατεία ὡς στρατιωτικός ιερέας. Τό Ἡμερολόγιο καλύπτει τό χρονικό διάστημα μεταξύ 24 Σεπτεμβρίου καί 31 Δεκεμβρίου 1921, στήν διάρκεια τοῦ ὁποῖου ὁ Διονύσιος διακονοῦσε ὡς στρατιωτικός ιερέας στήν Μερραρχία τῆς Μαγνησίας, μέ ἔδρα τήν Νικομήδεια τῆς Μ. Ἀσίας.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασίου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr